

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoPr/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317215117
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1317215117.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobkyne: J. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. X, X., zast. Laura Bíróová, advokátka, so sídlom Klincová 37/B, Bratislava, proti žalovanému: Univerzita Komenského v Bratislave, so sídlom Šafárikovo nám. 6, Bratislava, IČO: 00397865, o zaplatenie 5.518,08 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 04. októbra 2019 č. k. 12Cpr/18/2017-109 takto,

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd zastavil konanie a žalovanému voči žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že oboznámením sa s pripojeným spisom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 16Cpr/4/2015 bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 16Cpr/4/2015-241 zo dňa 18.07.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 5CoPr/18/2016-288 zo dňa 28.02.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.04.2017 a vykonateľnosť 25.04.2017 súd určil, že výpoveď daná žalovaným žalobkyni dňa 26.05.2015, ktorá jej bola doručená dňa 27.05.2017 je neplatná a žalovaného zaviazal na zaplatenie náhrady mzdy žalobkyni v sume 5.946,28 €, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, ako aj na náhradu trov konania. Žalovaný bola zaviazaná zaplatiť jej titulom náhrady mzdy sumu 5.946,28 € za obdobie od 01.09.2015 do 18.07.2016 (do vyhlásenia rozsudku vo veci samej), pričom je v nich zdôvodnené, prečo žalobkyni nepriznal náhradu mzdy za obdobie presahujúce nad 12 mesiacov, ako to v žalobe požadovala, keď sa tejto domáhala od počiatku počnúc dňom 01.09.2015 do času, kým je žalovaný neumožní pokračovať v práci.

1.2. Po právnej stránke rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 161 ods. 1 C.sp., § 161 ods. 2 C.s.p. a § 230 C.s.p., keď mal zistiť, že v konaní existuje neodstrániteľná podmienka konania, prekážka veci právoplatne rozhodnutej, tzv. res iudicata. Prekážka rozsúdenej veci nastáva, ak sa má prejednať tá istá vec a k jej porušeniu dôjde, ak sú splnené tri podmienky: súd začne opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté; súd začne opätovne konať s tými istými účastníkmi konania; súd začne opätovne konať o tej istej veci (uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/10/2010). Podmienka právoplatného rozhodnutia vo veci musí reálne existovať, a je ňou konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 16Cpr/4/2015. Okrem toho musia byť splnené kumulatívne ďalšie dve podmienky. Totožnosť veci dáva rámec objektívnej hranici právoplatnosti rozhodnutia a je charakterizovaná totožnosťou nároku, o ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté za podmienky, že sa opiera o ten istý dôvod; ten je daný len vtedy, ak plynie z toho istého skutkového stavu. Pre posúdenie nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený inak, nesprávne či neúplne. Súd prvej inštancie mal zato, že v

prejednávanej veci ide o ten istý nárok a to o nárok z toho istého neplatného skončenia pracovného pomeru daného žalovaným žalobkyni výpoveďou dňa 27.05.2015. V danom prípade boli kumulatívne splnené podmienky, a preto súd konanie zastavil z dôvodu, že v danom prípade sa vyskytuje prekážka už skôr právoplatne rozsúdenej veci, tzv. res iudicata, ktorá bráni tomu, aby prebiehalo na súde iné konanie v tej istej veci.

1.3. O náhrade trov konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 C.s.p.. Žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania a rozhodol tak, že nárok na ich náhradu priznal v plnej výške žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorým sa domáhala zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje odvolanie odôvodnila tým, že konanie netrpí nedostatkom procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, teda prekážkou právoplatne rozhodnutej veci, nakoľko žalobou uplatňuje nárok na náhradu mzdy za obdobie od 19.07.2016 do 30.04.2017, teda za odlišné obdobie od obdobia, za ktoré bola náhrada mzdy priznaná právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím (obdobie od 01.09.2015 do 18.07.2016). Konštatovanie súdu prvej inštancie obsiahnuté v bode 3. odôvodnenia uznesenia nemá oporu v skutkovom stave. V konaní 16Cpr/4/2015 sa domáhal náhrady mzdy za obdobie od 01.09.2015 do 18.07.2016, teda za obdobie nepresahujúce dobu 12 mesiacov. V bode 27 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 16Cpr/4/2015 súd len žalovanému vysvetľuje, že návrhom žalovanému nepriznať náhradu mzdy nad 12 mesiacov sa nezaoberal z dôvodu, že priznal náhradu mzdy za obdobie kratšieho nad 12 mesiacov. Svoju žalobu v časti výroku o povinnosti žalovanému nahradiť mzdu v sume priemerného zárobku od 01.09.2015 až do času opätovného zaraďenia do práce, ktoré upresňoval priamo do zápisnice na pojednávaní. Žalobou z 17.09.2015 sa domáhal v súlade s ustanovením § 79 ods. 1 Zákonníka práce, i náhrady mzdy za obdobie od 01.09.2015 až do času opätovného zaraďenia do práce. Inak časť svojho žalobného petitu formulovať nemohla, nakoľko nevedela či, a ak áno tak kedy, žalovaný umožní pokračovať v práci ak v práci pokračovať neumožní, kedy vynesie Okresný súd Bratislava I rozsudok.

2.1. Ďalej žalobkyňa uviedla, že súd prvej inštancie sa vôbec neoboznámil s pripojeným spisom 16Cpr/4/2015. Na pojednávaní dňa 23.05.2015 si uplatnila nárok na náhradu mzdy za obdobie od 01.09.2015 do 23.05.2016 v sume 4.939,64 €, na pojednávaní dňa 18.07.2016 si uplatnil nárok na náhradu mzdy za obdobie od 01.09.2015 do 23.05.2016 v sume 5.971,30 €. Okresný súd Bratislava I sa vôbec nemohol zaoberať tým či prizná alebo neprizná náhradu mzdy za obdobie prevyšujúce 12 mesiacov, nakoľko v čase vydania rozsudku doba 12 mesiacov neuplynula. Tvrdenia súdu prvej inštancie, že súd v rámci konania sp. zn. 16Cpr/4/2015 rozhodol zamietavo, aj o prípadnom nároku za obdobie od 19.07.2016 do času, keď žalovaný ako zamestnávateľ umožní pokračovať v práci, resp. podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce maximálne do 31.08.2018, nemá oporu ani v rozsudku, ani v zákone. Súd takto do budúcnosti rozhodnúť nemohol a ani nerozhodol. Tvrdenie, že Okresný súd Bratislava I rozsudkom nepriznal nárok na náhradu mzdy presahujúcu 12 mesiacov je pravdivé v tom smere, že súd mohol rozhodovať o priznaní náhrady mzdy len za obdobie od 01.09.2015 do vynesenia rozsudku. Nemožno vykladať tak, že týmto rozsudkom bolo súčasne rozhodnuté o nepriznaní náhrady mzdy, resp. o nemožnosti priznať náhradu mzdy v inom konaní za obdobie od 19.07.2016 do 31.08.2018. Odôvodnenie uznesenia o zastavení konania z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci je v rozpore s ustanovením § 79 Zákonníka práce, nakoľko nejde o totožnú vec. Nároky uplatnené v konaní 16Cpr/4/2015 a 12Cpr/18/2017 nie sú rovnaké, resp. totožné, aj keď sa opierajú o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu (teda nárok zamestnanca na náhradu mzdy v prípade neplatného skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa).

3. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný, ktorá sa stotožnil s napadnutým uznesením a žiadal ho potvrdiť. Bol toho názoru, že nie sú splnené podmienky, za ktorých môže súd konať. Žalobkyňa si uplatňuje žalobou v konaní nárok na ďalšiu náhradu mzdy z toho istého neplatného skončenia pracovného pomeru. Nedostatok procesnej podmienky v konaní vidí žalovaný v prekážke res iudicata, keď sa má v novom konaní na základe žaloby sp. zn. 12Cpr/18/2017 opätovne prejednať vec, ktorá už bola predmetom právoplatne skončeného konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16Cpr/4/2015. V uvedenom konaní súd rozhodol nielen o tom, že výpoveď daná žalobkyni žalovaným dňa 26.05.2015, doručená dňa 27.05.2015 je neplatná, ale zároveň rozhodol aj o návrhu žalobkyne na zaplatenie náhrady mzdy a to na základe návrhu právnej zástupkyne žalobkyne vo výške 5.946,28 € za obdobie od 01.09.2015 do 18.07.2016. Uvedená náhrada bola žalovaným žalobkyni riadne vyplatená, čo žalobkyňa nespochybňuje. V celom konaní bola žalobkyňa ako slabšia strana sporu zastúpená advokátkou, ktorá zastávala jej záujmy a v jej mene prednášala príslušné návrhy v konaní pred súdmi.

V konaní 16Cpr/4/2015 prihladol na návrh žalovanému aby v prípade vyhovenia žalobe zohľadnil znenie ustanovenia § 79 ods. 2 Zákonníka práce a náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov žalobkyni nepriznal, pričom žalobkyňa zastúpená advokátkou nepožiadala Okresný súd Bratislava I o to, aby tento rozhodol len o náhrade mzdy za 10 mesiacov ku dňu vydania predmetného rozsudku čiastočným alebo medzitýmnym rozsudkom v danej veci. Žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobkyni titulom náhrady mzdy sumu 5.946,28 € za obdobie od 01.09.2015 do 18.07.2016. Okresný súd Bratislava I tak rozhodol na základe žalobného návrhu žalobkyne, ktorá žiadala žalovaného zaviazat' rozsudkom v takomto rozsahu. Súd rozhodol v zmysle návrhu žalovanému v zmysle § 212 C.s.p. rozsudkom o celej prejednávanej veci. Žalobkyňa nežiadala vydat' pred konečným rozsudkom rozsudok medzitýmny alebo čiastočný. Podľa názoru žalovaného náhrada mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru nemá charakter ekvivalentu mzdy, ale má povahu satisfakcie voči zamestnancovi a súčasne aj sankcie voči zamestnávateľovi, ktorý neplatne skončil pracovný pomer s navrhovateľom (R 90/1970). Konanie o náhrade mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru je vždy jediným uceleným konaním a toto konanie bolo skončené právoplatnými a vykonateľnými rozsudkami súdov, keďže žalobkyňa nežiadala vydanie čiastočného alebo medzitýmneho rozsudku v danej veci, ale navrhla žalobcu zaviazat' tak ako je uvedené v predmetných rozsudkoch, že za rozhodné obdobie pre priznanie nároku na náhradu mzdy súd určil obdobie od 01.09.2015 teda odo dňa kedy uplynula výpovedná doba žalobkyni a do dňa 18.07.2016, teda do dňa vyhlásenia rozsudku vo veci samej, a teda žalobkyni patrí náhrada mzdy spolu vo výške 5.946,28 €. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I 16Cpr/4/2015 a potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 5CoPr/18/2016 bola naplnená satisfakčná, sankčná aj sociálna funkcia priznanej náhrady mzdy pre žalobkyňu v dôsledku neplatného skončenia pracovného pomeru dňa 27.05.2015 u žalovanému. O náhrade mzdy pre žalobkyňu už bolo v rozsudkoch súdov právoplatne a vykonateľne rozhodnuté, a to na základe návrhu žalobkyne a v súlade s ustanovením § 79 ods. 2 Zákonníka práce.

4. K vyjadreniu žalovaného podala žalobkyňa, ktorá zotrvala na tvrdení, že v konaní nie je procesná prekážka. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného o tom, že Okresný súd Bratislava I zohľadnil ustanovenie § 79 ods. 2 Zákonníka práce. Súd sa návrhom žalovaného nepriznať žalobkyni náhradu mzdy nad 12 mesiacov nezaoberal z dôvodu, že žalobkyni priznal náhradu mzdy za obdobie kratšie ako 12 mesiacov. Skutočnosť, či žalobkyni vznikne nárok na náhradu mzdy podľa § 79 Zákonníka práce i po 18.07.2016 žalobkyňa ovplyvniť nevedela, nakoľko to bolo plne v rukách žalovanému, ktorá sa rozhodla neumožniť žalobkyni v práci pokračovať. Nároky nie sú totožné, ide o nároky z rôznych vzájomne sa neprekrývajúcich časových období, aj keď sa opierajú o ten istý dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Žalobkyňa nebola povinná žiadať v konaní pod sp. zn. 16Cpr/4/2015 vydanie medzitýmneho rozsudku.

5. K replike žalobkyne podal žalovaný dupliku. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/216/2016, ktorý v odôvodnení poukazuje na to, že žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke, a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac než čoho sa domáhajú. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Žalobkyňa si uplatnil v spore vedenom na Okresnom súde Bratislava I v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru u žalovanému náhradu mzdy za obdobie od 01.09.2015 do 18.07.2016, keďže si uplatnila v súdnom spore o neplatnosť skončenia pracovného pomeru s tým súvisiacu náhradu mzdy za toto určité obdobie a nežiadala náhradu mzdy za obdobie od 01.09.2015 až do právoplatného skončenia sporu. Túto náhradu mzdy za ďalšie obdobie toho istého súdneho sporu si žalobkyňa uplatnila až osobitou žalobou na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 12Cpr/18/2017, a to za obdobie od 19.07.2016 do 30.04.2017, čo je obdobie trvania prvého súdneho sporu, vrátane odvolacieho konania, teda sa jedná o dobu do právoplatného skončenia súdneho sporu v tej istej veci ako už bolo rozhodnuté. Žalovaný umožnil žalobkyni nastúpiť do práce ihneď po právoplatnosti rozsudku a taktiež žalobkyni vyplatil súdom priznanú náhradu mzdy v súlade s predmetnými rozsudkami vydanými na základe žalobe a úpravy petitu žaloby. Nároky vyplývajúce z neplatného skončenia pracovného pomeru žalobkyne mali byť uplatnené v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I v rámci konania sp. zn. 16Cpr/4/2015 a to tak, že si mala náhradu mzdy uplatniť až do právoplatného skončenia predmetného súdneho sporu, čo však neurobil a svoj mzdový nárok časovo ohraničila na dobu od 01.09.2015 do 18.07.2016. Bolo zákonným právom žalovanému odvolať sa na hmotnoprávnu úpravu § 79 ods. 2 Zákonníka práce v platnom znení a požadovať nepriznať náhradu mzdy presahujúcu 12 mesiacov. Žalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoPr/2/2015, podľa ktorého žiadosť zamestnávateľa

o zníženie, prípadne o nepriznanie náhrady mzdy podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce predstavuje z procesného hľadiska obranu proti žalobe, ktorou sa zamestnanec domáha zaplatenia náhrady mzdy.

6. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že je nutné uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušiť, a vec mu podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko odvolanie žalobkyne je dôvodné.

7. Z obsahu spisu a pripojeného spis Okresného súdu Bratislava I vyplýva, že žalobkyňa podala na Okresnom súde Bratislava I dňa 17.09.2015 žalobu, ktorou sa domáhala určenia, že výpoveď daná žalobkyňou dňa 26.05.2015, doručená dňa 27.05.2015 je neplatná a zároveň sa domáhala náhrady mzdy v sume priemerného zárobku žalobkyne, počnúc dňom 01.09.2015 až do času opätovného zaradenia žalobkyne do práce. Na pojednávaní dňa 18.07.2016 v záverečnej reči žalobkyňa uviedla k náhrade mzdy, že sa domáha nároku na náhradu mzdy v sume priemerného mesačného zárobku počnúc 01.09.2015 až do času opätovného zaradenia žalobkyne do práce, za obdobie od 01.09.2015 do 18.07.2016 v peňažnom vyjadrení 5.971,30 €. Vo veci samej rozhodol Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 18.07.2016, č.k. 16Cpr/4/2015-241, ktorým určil, že výpoveď daná žalobkyňou žalovaným dňa 26.05.2015, doručená dňa 27.05.2015 je neplatná a žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňu náhradu mzdy spolu v sume 5.946,28 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ ide o nárok na náhradu mzdy súd v odôvodnení uviedol, že funkčný plat žalobkyne bol v sume 566,-€ a táto skutočnosť medzi stranami nebola sporná. Rozhodné obdobie súd určil obdobie od 01.09.2015 teda odo dňa kedy uplynula výpovedná doba a do dňa 18.07.2016 teda do dňa vyhlásenie rozsudku vo veci samej (odsek 23 odôvodnenia). Pokiaľ ide o rozhodnutie o nároku na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru presahujúceho 12 mesiacov, súd prvej inštancii nárok na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru priznal žalobkyňu za obdobie od 01.09.2015 do 18.07.2016, teda za obdobie, ktoré nepresahuje 12 mesiacov (odsek 27 odôvodnenia). Súd prvej inštancie nerozhodol o návrhu žalovanému o nepriznaní náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru presahujúceho 12 mesiacov. Voči uvedenému rozsudku podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 28.02.2017, č. k. 5CoPr/18/2016, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobkyňu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Uvedené rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 19.04.2017.

7.1. V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáha zaplatenia sumy 5.518,08 € titulom náhrady mzdy za obdobie od 19.07.2016 do 30.04.2017. Listom zo dňa 21.04.2017 bol žalovaný vyzvaný aby umožnil žalobkyňu pokračovať v práci. Žalovaný vyzval žalobkyňu listom zo dňa 25.04.2017 na vrátenie odstúpného a odchodného. Dňa 10.05.2017 prišlo k jeho vráteniu. Dňa 10.05.2017 na stretnutí so žalovaným bola žalobkyňu doručená výpoveď, výpovedná doba začala plynúť dňom 01.06.2017 a uplynie 31.08.2017. Dohodli sa na čerpaní dovolenky od 11.05.2017 do 24.05.2017.

8. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

8.1. Podľa § 161 ods. 2 C.s.p. ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

8.2. Podľa § 230 C.s.p. ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

9. Prekážka *res iudicata* sa zaraďuje medzi negatívne procesné podmienky. Negatívna stránka materiálnej právoplatnosti sa prejavuje ako nezmeniteľnosť rozhodnutia, a spôsobuje tzv. prekážku právoplatne rozhodnutej veci (*impedimentum rei iudicatae*), to znamená, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať opäť. Ide o procesné vyjadrenie ústavnoprávnej zásady *ne bis in idem*, teda nikdy nie dvakrát o tej istej veci. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať *ex officio*. Teória procesného práva vymedzuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania. O totožnosť osôb ide vtedy, ak sa v konaní zúčastňujú tie isté osoby ako v konaní ukončenom právoplatným rozhodnutím súdu. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne (a tiež inak). (R 15/2010).

10. Odvolací súd skúmal či súd prvej inštancie správne vyhodnotil splnenie kumulatívnych podmienok nato, aby bola v konaní daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Pokiaľ ide o totožnosť strán sporu, tak táto podmienka je bezpochyby splnená. Súd prvej inštancie však nesprávne vyhodnotil druhú podmienku; a to totožnosť predmetu konania. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I vedeného pod sp. zn. 16Cpr/4/2015 je zrejmé, že žalobkyňa sa voči žalovanému domáhala určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru v sume priemerného mesačného zárobku žalobkyne počnúc 01.09.2015 až do času opätovného zaradenia žalobkyne do práce. V priebehu konania na Okresnom súde Bratislava I prišlo k špecifikácii sumy nároku na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru a to za obdobie od 01.09.2015 do 18.07.2016 v celkovej výške 5.971,30 €. Z rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 18.07.2016, č. k. 16Cpr/4/2015-241 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.02.2017, č. k. 5CoPr/18/2016-288 vyplýva, že súd priznal žalobkyni nárok na náhradu mzdy za obdobie od 01.09.2015 do dňa vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, t. j. do dňa 18.07.2016. V konaní vedeného na Okresnom súde Bratislava I súd nemohol žalobkyni priznať ani väčšiu sumu náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, nakoľko náhrada mzdy sa môže zamestnancovi priznať iba vtedy, ak je splatná v čase vydania súdneho rozhodnutia, pričom ju zásadne nemožno priznať ako opakujúcu sa dávku a do budúcnosti - pre rozsudok je totiž určujúci stav v čase jeho vyhlásenia (R 90/70). Okresný súd Bratislava I sa v danej dobe mohol obmedziť len na konštatovanie obsiahnuté v odôvodnení súdneho rozhodnutia, že v čase vydania rozhodnutia doba od vzniku nároku na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru nepresiahla 12 mesiacov, preto ju nemohol primerane znížiť ani nepriznať, hoci žalovaný taký návrh podal. V záväznej výrokovej časti nebolo rozhodnuté o nároku na náhradu mzdy presahujúceho 12 mesiacov. V tomto konaní síce žalobkyňa ako zamestnanec uplatňuje nároky od žalovaného ako zamestnávateľa z neplatného skončenia toho istého pracovného pomeru, avšak v tomto konaní nárok vymedzený v žalobnom petite nemôže spĺňať náležitosti prekážky veci právoplatne rozhodnutej, nakoľko o nároku na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru za obdobie od 19.07.2016 do 30.04.2017 ešte rozhodnuté nebolo. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení nesprávne vyhodnotil totožnosť predmetu sporu tak, že sa obmedzil na to, že žalobkyňa si uplatňuje nárok z neplatného skončenia pracovného pomeru podľa § 79 zákonníka práce, o ktorom sa domnieval, že bolo právoplatne rozhodnuté a nezohľadni, že žalobkyňa si uplatňuje nárok na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru za ďalšie obdobie, o ktorom nebolo ešte rozhodované, teda nemohlo byť ani právoplatne rozhodnuté. Samotné podanie žaloby, ktoré sa týka tých istých strán a hoci má vychádzať z toho istého neplatného skončenia pracovného pomeru, nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci, nakoľko skutkové okolnosti sú odlišné od pôvodne uplatneného nároku v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16Cpr/4/2015. Tvrdenie žalovaného, že súd v pôvodnom konaní rozhodol aj o nároku na náhradu mzdy presahujúcu 12 mesiacov neobstojí, nakoľko v pôvodnom rozhodnutí takýto výrok nebol obsiahnutý, súd len v odôvodnení uviedol, že priznáva nárok na náhradu mzdy za 10 mesiacov a priznaná náhrada mzdy nepresahuje 12 mesiacov, t. j. súd v pôvodnom konaní na Okresnom súde Bratislava I ani nemohol rozhodovať o návrhu žalovaného o znížení alebo nepriznaní nároku na náhradu mzdy presahujúcu 12 mesiacov, nakoľko v čase rozhodovania súdu od skončenia pracovného pomeru neuplynulo viac ako 12 mesiacov.

10.1. Odvolací súd dodáva, že neobstojí tvrdenie žalovaného o tom, že konanie o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy sú konania tvoriace jeden celok. Zamestnanec sa môže samostatne v jednom konaní domáhať neplatnosti skončenia pracovného pomeru a v ďalšom konaní nároku na náhradu mzdy, s tým že berie na seba riziko možného premlčania nároku. Ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 18.07.2016, č.k. 16Cpr/4/2015-241 tak výška platu žalobkyne nebola medzi stranami sporná, preto bolo hospodárne rozhodnúť len konečným rozsudkom. To však nezakladá prekážku rozhodnutej veci, lebo v pôvodnom konaní nebolo rozhodované o nároku na náhradu mzdy za obdobie od 19.07.2016 do 30.04.2017.

11. Zastavením konania pre prekážku res iudicata, ktorá nebola daná, súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Z tohto dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

12. V ďalšom konaní bude súd prvého stupňa povinný riadiť sa názorom odvolacieho súdu ktorým je podľa § 391 ods. 2 C.s.p. viazaný. Bude úlohou súdu prvej inštancie vo veci ďalej konať a rozhodnúť. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 3 C.s.p. i o náhrade trov celého konania.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).